

Вважаємо доцільним відмітити вміння та навички, якими повинен володіти фахівець зі зв'язків з громадськістю:

- розробка та реалізація PR-стратегії;
- Навіювання необхідної ідеї широкому загалу;
- формування тактики та засобів реалізації просування товару чи послуги;
- вміння працювати з медіа каналами, як з традиційними, так і з новими медіа;
- вміння писати та розміщувати матеріали (статті, прес-релізи, новини, інтерв'ю);
- володіти навичками ораторського мистецтва та переконання;
- вміти аналізувати та при необхідності вміти приймати спонтанні рішення зі зміни стратегії та тактики дій;
- знати як відповісти на дії конкурента заходами.

Людина повинна мати певні здібності коли вибирає ту чи іншу спеціальність, але, від того, як буде побудований освітній процес, залежить чи стане здібний абітурієнт професіоналом в своїй галузі. Сучасна освіта з фаху «Зв'язки з громадськістю» має низку недоліків, серед яких невідповідність отриманої кваліфікації професійним вимогам ринку праці, дефіцит кваліфікованого професорсько-викладацького складу навіть при наявній кількості кандидатів та докторів наук, низька зацікавленість держави в питанні підготовки кадрів зі зв'язків з громадськістю. Потрібно кардинально міняти систему підготовки за напрямком зв'язків з громадськістю, включаючи, як залучення висококваліфікованих фахівців, так і переосмислення самої системи підготовки.

1. Королько А. Паблік рилейшнз: проблеми образования (международный опыт и украинские реалии) / В. Г. Королько, О. В. Некрасова // Социология: теория, методы, маркетинг. – 2004. – № 2. – С. 169–184.
2. Різун А. Начерки до методології досліджень соціальних комунікацій [Електронний ресурс] // [Наук. стор. проф. Володимира Різу на] / Ін-т журналістики: [сайт]. – К., 2011. – Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/Nacherky_do_meto_dologiy.pdf.
3. Журналістика в парі та піар у журналістиці / упоряд.: В. Ф. Іванов, О. С. Дудко. – К. : Грамота, 2010. – 288 с.
4. Почепов Г. Г. Паблік рилейшнз для професіоналов / Г. Г. Почепцов. – М. : Рефл-Бук ; Ваклер, 2005. – 640 с.
5. Березенко В. В. Проблеми вдосконалення профпідготовки спеціалістів з PR [Електронний ресурс] – Режим доступу:http://irbisnbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/is_2013_17_9.pdf

Курчак А.

THE PROBLEM OF PR-SPECIALISTS TRAINING QUALITY IN UKRAINE

The present thesis highlights the problems which are connected with preparation of high-qualified specialists in public relations sphere and brings up an issue about low-quality level of specialists' preparation in the scope of national education. This article also provides the reasons which have led to this situation in higher education.

УДК 378.1:009.12(477)(043)

Кислова Л.А.

Маріупольський державний університет

ФАКТОРИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Досліджено процеси конкуренції вищих навчальних закладів; обґрунтовано основні критерії формування рейтингів університетів; виявлено взаємозв'язок між високим рейтингом університету і показником його елітності; розкрито значення капіталізації в конкурентних перевагах вищих навчальних закладів; визначено роль елітних університетів у постіндустріальному розвитку суспільства.

Процеси ринкової розбудови в національній економіці супроводжуються постійним загостренням конкуренції, яка охоплює не тільки виробничу, але й інші сфери, зокрема, освітні послуги. Особливий інтерес для досліджень у галузі економіки елітної освіти становить вивчення механізму формування рейтингів університетів, визначення цих рейтингів, конкуренції між вищими навчальними закладами (ВНЗ) [1]. Високий рейтинг – важливий показник елітності університету, і його здобуття і підтримка – головне завдання ВНЗ, його професорів, адміністрації, спонсорів. Рейтинг університету безпосередньо відображається на його добробуті.

Найбільш конкурентоспроможними є американські університети, перші з яких почали створюватися в XVII ст. у найрозвиненішій частині країни – на північному сході США, переважно в Новій Англії. Цікавим видається порівняння американської і західноєвропейської систем вищої освіти. Європі важко конкурувати в цьому сенсі з США з суто економічних міркувань. Якщо в Сполучених Штатах на навчання одного студента витрачають 20 000 доларів на рік, то в країнах старого континенту – у два-три рази менше, а в Україні – у 10 разів менше. Це підживляє конкурентоспроможність Європи в галузі освіти [2].

Розглянемо критерії оцінювання елітності університету, а водночас і складники його рейтингу. Серед критеріїв під час визначення рейтингу університету перше місце посідає капіталізація – активи установи. Абсолютний чемпіон за сумою активів – Гарвардський університет. Капітали Гарварду оцінюють в 25,9 млрд доларів [3].

Більшість західних спеціалістів, що проводять рейтингові дослідження, відносять до критеріїв: кількість лауреатів Нобелівської премії – вихідців із певного університету; кількість членів національної академії наук, закордонних академій; якість професорсько-викладацького складу; персональні показники викладачів університету: кількість статей, опублікованих у провідних наукових виданнях світу, кількість виданих монографій, індекс цитування; репутацію університету; новітні методичні розробки та програми, індивідуальний підхід до студентів, інноваційна система викладання; селекційні критерії, незалежна експертиза вступу; розмір бібліотеки, наявність спеціалізованих бібліотек; історію університету, кількість його знаменитих випускників; попит на випускників університету; банк даних випускників університету; зв'язок університету зі своїми випускниками, допомога їм у разі потреби, хоча частіше саме *alma mater* отримує від них систематичні спонсорські внески; рівень спортивного життя університету, кількість і якість спортивних споруд [4].

У світових рейтингах українські університети посідають украй низькі позиції. У рейтингу університетів «Webometrics» найкращий результат серед українських вищих навчальних закладів показав Київський національний університет імені Тараса Шевченка, який зайняв 937 рядок рейтингу, на 1265 позиції розташувався Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», на 1388 — Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», а на 1410 – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна [5].

У рейтингу університетів «QS World University Rankings» за порівняння 800 кращих університетів світу найпрестижнішим і найкращим університетом визнали американський Массачусетський технологічний інститут. Другим став британський Кембридж, а на третьому місці опинився Імперський коледж Лондона. Ще один американський вуз - Гарвард - став четвертим, на п'ятій позиції опинився Оксфорд. У список кращих університетів планети увійшли шість українських ВНЗ: Національний університет імені Тараса Шевченка зайняв 421 місце. Вперше в рейтингу і відразу на 481 позиції опинився Харківський національний університет імені Н.В. Каразіна. Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" став 551. Сумський державний університет - зайняв 651 місце. Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут" та Донецький національний університет поділили 701 сходинку в рейтингу [6].

Отже, рейтинги складаються за різними методиками і на основі різних показників. Методики бувають некоректними, трапляється так, що при складанні рейтингу виконується чиєсь замовлення. У нинішній ситуації в Україні необхідне реформування системи вищої освіти, спрямоване на трансформацію її функціонального призначення в умовах інтеграції та глобалізації, кооперування освітніх систем, науки і бізнесу, що забезпечить у майбутньому конкурентоспроможність українських вищих навчальних закладів та їхнє гідне місце у світових рейтингах.

1. Лазарев В.А., Мохначев С.А. Конкурентоспособность вуза как объект управления. Монография: Пригородные вести, 2003. – 487 с.
2. The Economist. — Apr. 17, 2010. — P. 43. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.mail.ru/inworld/ukraine/global/112/economics/5280104/>
3. Ашин Г.К. Мировое элитное образование. — М.: Анкил, 2008. — 358 с.
4. Боголіб Т.М. Конкуренція університетів: світовий досвід і українські реалії // Вісн. НАН України. – 2012. – № 10 — С. 31–41.

5. Top World Universities [Electronic resource]. – URL: <http://www.webometrics.info/en/world>

6. В рейтинг лучших университетов мира попали 6 украинских ВУЗов. [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://ru.tsn.ua/svit/v-reyting-luchshih-universitetov-mira-popali-6-ukrainskih-vuzov-426501.html>

Kyslova L.

COMPETITIVENESS FACTORS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The article studies the processes of competition between the universities, lays ground for the main criteria for the formation of the rating of the universities and determines the relationship between highly rated university and the rates of its exclusivity. The author discloses the value of capitalization in the competitive advantages of higher education institutions, and determines the role of elite universities in the post-industrial development.

УДК 338.45.001.76:378(043)

Мацука В.М.

Маріупольський державний університет

ТЕНДЕНЦІЇ ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВНЗ

Досліджено особливості впливу інноваційної діяльності на рівень конкурентоспроможності ВНЗ України в сучасних умовах. Проаналізовано стадії інноваційного розвитку вищої освіти. Визначено стратегічні проблеми і завдання модернізації ВНЗ та запропоновано основні шляхи їх вирішення.

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується подальшим поглибленням і розширенням міждержавних зв'язків, самостійним виходом суб'єктів на світові ринки. В умовах переходу до інвестиційно-інноваційної моделі розвитку економіки України, зростає значимість науково-освітніх детермінант як на макро-, так і на мікроекономічному рівнях національної економіки. Світовий досвід розвинених країн доводить, що розробка і впровадження нововведень - це не тільки безальтернативний шлях до підвищення конкурентоспроможності, а й серйозний стимул розвитку ВНЗ, вищої освіти і країни в цілому. Таким чином, складність і багатоаспектність даної проблеми, її висока значимість для підвищення рівня конкурентоспроможності ВНЗ зумовили актуальність дослідження.

Метою дослідження є аналіз впливу інноваційної діяльності на рівень конкурентоспроможності ВНЗ України в сучасних умовах.

За цих умов є важливим і актуальним аналіз інноваційної діяльності у сучасній вищій освіті українського соціуму. Вочевидь, що успішне вирішення різноманітних проблем і завдань модернізації за певними напрямками передбачає перехід ВНЗ України зі стану традиційного, сталого функціонування з елементами відставання від викликів часу в режим інноваційного розвитку. Перехід ВНЗ України в режим інноваційного розвитку передбачає наступні тенденції: формування єдиного культурно-освітнього й наукового простору ВНЗ; створення ефективної компетентно-контекстної педагогічної моделі підготовки бакалавра і магістра; залучення всього колективу ВНЗ до інноваційного процесу; системної модернізації освітньої діяльності; установлення ділових зв'язків з органами державної влади, установами освіти і науки, працевдавцями, суспільними організаціями; розширення програм міжнародної співпраці.

Інноваційний розвиток вищої освіти – це процес модернізації освіти за рахунок створення, розповсюдження і засвоєння інновацій. Інноваційна діяльність проходить такі стадії: виявлення потреб у зміні (виявлення проблеми); розробки ідеї вирішення проблеми; розробки способу вирішення проблеми (нововведення); апробації і експертизи нововведення; засвоєння нововведення; інституалізації нововведення.

Інноваційна діяльність починається з виявлення необхідності змін на певних ділянках освітнього процесу у вищій школі. Розробка способів вирішення проблеми – це проектування нововведення. Розроблене нововведення повинно пройти експериментальну апробацію. До того, як нововведення вийде на стадію розповсюдження, воно повинно пройти експертизу. Розповсюдження інновації потребує її тиражування і доведення інформації про неї до потенційних користувачів. Перед тим, як вирішити питання про впровадження інновації, інформація про яку потрапила ззовні, нововведення повинно пройти внутрішню експертизу. Наступними моментами інноваційної діяльності в межах вищої школи є впровадження інновації і її використання, оцінка

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ГРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І КУЛЬТУРИ РЕСПУБЛІКИ КІПР
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЄВРОПЕЙСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ФОНД «АНАСТАСІОС Г.ЛЕВЕНДІС» (РЕСПУБЛІКА КІПР)
ЯННІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
МЕССІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ІТАЛІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА)

Міжнародна науково-практична заочна конференція

**Міжнародна діяльність університетів
як фактор інноваційного
розвитку вищої школи
*18 вересня 2015 року***

Збірник матеріалів конференції

Україна – Маріуполь – МДУ

**ББК 94я43
УДК 082(063)**

**МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ФАКТОР
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ШКОЛИ: збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної заочної конференції (18 вересня 2015 року). –
Маріуполь, 2015, 385 с.**

**Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
вченою радою Маріупольського державного університету
(протокол № 2 від 23.09.2015)**

Збірник містить тези учасників Міжнародної науково-практичної заочної конференції, які висвітлюють питання щодо сучасних технологій навчання та виховання, забезпечення якості вищої освіти у контексті автономії вузів, наукової співпраці університетів як основи інтернаціоналізації вищої освіти, національних пріоритетів і європейських орієнтирів вищої школи, інноваційних процесів у реформуванні вищої освіти України.

Кудлай В.О. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ БЕЗПЕРЕРВНОГО ПОКРАЩАННЯ ОСВІТИ У ВНЗ.....	291
Левків В.І. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ФІЗКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ ЗІ СПОРТИВНИХ ІГОР У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	293
Лянной Ю.О., Сущенко Л.П. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ФІЗКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ.....	294
Маковецька Н.В. ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ ЯК УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	296
Михайличенко Л.Л. ІНТЕНСИФІКАЦІЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ.....	298
Наказний М.О. ЗМІСТОВА МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ- ПЕРЕКЛАДАЧІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	300
Пігарева Г.І. ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ СТАНДАРТІВ І РЕКОМЕНДАЦІЙ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРОСТОРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	302
Степанченко О.С. НАДАННЯ ПЛАТНИХ ПОСЛУГ ЯК СКЛАДОВА АВТОНОМІЇ ВНЗ.....	303
Уварова О.О. ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ В КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ.....	305
Хоббі Ю.С. АВТОНОМІЯ ВНЗ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	306

СЕКЦІЯ VIII КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Авдан О.Г. ДОЦІЛЬНІСТЬ БРЕНДИНГУВ СУЧАСНИХ УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	307
Беззубченко О.А. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	308
Васильєв Є.О. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	310
Горбашевська М.О. ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У РЕФОРМУВАННІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	311
Гоша І.О. ПАРАМЕТРИ ОЦІНКИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАДАННЯ ОСВІТНИХ ПОСЛУГ.....	313
Киричок А.П. ПРОБЛЕМА ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ PR-ФАХІВЦІВ В УКРАЇНІ.....	314
Кислова Л.А. ФАКТОРИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ...	315
Мацука В.М. ТЕНДЕНЦІЇ ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВНЗ.....	317